

«Σεις είσθε το φως του κόσμου· πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθή· ουδέ ανάπτουσι λύχνον και θέτουσιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, και φέγγει εις πάντας τους εν τη οικία. Ούτως ας λάμψη το φως σας έμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ίδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς» (Ματθαίος, ε':14-16).

Κάθε άνθρωπο που μετανοεί για τις αμαρτίες του και επικαλείται τον Ιησού Χριστό να έρθει στην ζωή του, ο Πατέρας Θεός τον αναγεννάει και τον κάνει παιδί Του. Δηλαδή ο αναγεννημένος χριστιανός σαν παιδί του Θεού, είναι ένας νέος άνθρωπος, σύμφωνα με το γραμμένο, «Όθεν εάν τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγιναν νέα»

(Β' Κορινθίους, ε':17). Οπότε σαν νέο εν Χριστώ κτίσμα, μπορεί δια του Αγίου Πνεύματος να θανατώ νει πάθη και επιθυμίες που δεν θέλει ο Θεός και που είναι εμπόδιο για την είσοδό του στην βασιλεία των Ουρανών ν. Με την αναγέννηση το παιδί του Θεού λαμβάνει την σωτηρία της ψυχής του, γεγονός που σημαίνει ότι το όνομά του είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής. Από εκεί και πέρα ο Θεός σαν καλός και σωστός Πατέρας φροντίζει να παρέχει στο κάθε παιδί Του, αφενός όλα τα απαραίτητα 'τα προς ζωή και ευσέβεια' και αφετέρου την απαραίτητη παιδεία ώ στε αυτό να αυξάνει πνευματικά και να εκτελέσει το έργο που θα του αναθέσει. Το ζητούμενο από τη μεριά του παιδιού του Θεού, για να εκτελέσει μέχρι τέλους αυτό το έργο, είναι να θέσει σε πρώ τη προτεραιότητα το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα στην προσωπική του ζωή, έτσι ώ στε να μορφώνεται ο χαρακτήρας του Χριστού στον εσωτερικό του άνθρωπο και να είναι οδηγούμενο από το Άγιο Πνεύμα σε σε κάθε ζήτημα της ζωής του.

Ο Ιησούς Χριστός ζητάει κάποια πράγματα από κάθε αναγεννημένο χριστιανό που Τον γνώ ρισε σαν προσωπικό του σωτήρα και τον ονομάζει Κύριο της ζωής του. Βασικά αυτό που ζητάει από όλους όσους μας έχει σώ σει, είναι να ομολογούμε στους συνανθρώ πους μας το τι έκανε στη ζωή μας. Η ομολογία είναι χρήσιμη και απαραίτητη για να πιστέψουν και άλλοι άνθρωποι στον Ιησού Χριστό και να σωθούν. Ο τρόπος που θέλει να Τον ομολογούμε έχει να κάνει και με τον τρόπο της ζωής μας, δηλαδή δε αρκεί μόνο να λέμε ότι έχουμε γνωρίσει τον αναστημένο Ιησού Χριστό σαν σωτήρα, αλλά και η ζωή μας να

αποδεικνύει ότι είμαστε δικοί Του. Συνεπώς τα λόγια μας πρέπει να συμβαδίζουν με τα έργα μας.

Ένα γραφικό παράδειγμα ομολογίας είναι αυτό της Σαμαρείτισσας με την οποία είχε διάλογο ο Κύριος και της φανέρωσε κάποια συμβάντα από την ζωή της. Εκείνη αφού τα άκουσε αυτά, πήγε στους κατοίκους της πόλης της και τους φανέρωσε το τί της είπε ο Κύριος. Εκείνοι πήγαν στον Κύριο, Τον γνώρισαν προσωπικά και τελικά ομολόγησαν στην γυναίκα λέγοντας ότι: «δεν πιστεύομεν πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός» (Ιωάννης, δ' : 5-42).

Συνεπώς η ομολογία αποτελεί μεν κίνητρο να πλησιάσει κάποιος τον Κύριο, αλλά το ζητούμενο είναι να Τον γνωρίσει ο ίδιος και να Τον ομολογήσει και αυτός σαν τον προσωπικό του Σωτήρα.

Ο τρόπος της ζωής μας μπροστά στους πλησίον μας, μπορεί να αποτελέσει τον καλύτερο ευαγγελισμό τους. Σχετικό γραφικό παράδειγμα είναι του ονομαζόμενου πατέρα της πίστεως Αβραάμ, ο οποίος κράτησε τον εαυτό του στο θέλημα του Θεού και ο Θεός τον ευλόγησε δίνοντας του στα εκατό του χρόνια τον γιό του Ισαάκ, αλλά και πολλά υπάρχοντα. Βλέποντας αυτά ο τοπικός βασιλιάς Αβιμέλεχ, πήγε με τον αρχιστράτηγο του στον Αβραάμ και του ομολόγησε λέγοντας, 'Ο Θεός είναι μετά σου εις πάντα όσα πράττεις' και του ζήτησε να κάνουν συνθήκη φιλίας(Γένεσις,κα' :22-23). Επίσης σχετικά με τον ευαγγελισμό χωρίς λόγια αλλά με τον τρόπο ζωής, ο απόστολος Πέτρος δια Πνεύματος Αγίου αναφέρει:

«Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου διά της διαγωγής των γυναικών, αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας»

(Α' Πέτρου, γ:1,2). Συνεπώς κάθε έργο πίστεως που γίνεται από κάθε παιδί του Θεού, θα λάβει δίκαιη μισθαποδοσία από τον ίδιο τον Κύριο, με ορατά αποτελέσματα στους πλησίον του. Ο Θεός εργάζεται στις καρδιές των άλλων και συμμαρτυρεί στις συνειδήσεις τους ότι είναι μαζί με τα παιδιά Του, εφόσον βέβαια αυτά ζουν σύμφωνα με το θέλημά Του και επιδιώκουν Αυτός να δοξάζεται στη ζωή τους.

Ο απόστολος Παύλος αναφέρει ότι βρίσκεται σε ωδίνες μέχρι να μορφωθεί ο Χριστός μέσα στους πιστούς που ευαγγέλισε (Γαλάτας,δ' :19). Πώς όμως μορφώνεται ο Χριστός μέσα μας; Όταν ευαγγελίστηκε η μητέρα του Κυρίου η Μαρία από τον άγγελο Γαβριήλ, της είπε μεταξύ των άλλων ότι θα μείνει έγκυος ενώ ήταν παρθένος

και θα γεννήσει υιό ο οποίος θα ονομαστεί Υιός του Υψίστου. Εκείνη με απορία ρώτησε πώς θα γίνει αυτό και ο άγγελος της είπε ότι το Πνεύμα το Άγιο θα την επισκεφτεί και η δύναμη του Θεού θα την επισκιάσει, θα συλλάβει και θα γεννήσει τον Ιησού Χριστό τον Υιό του Θεού(Λουκάς,α':26-38). Η Μαρία πίστεψε στα λόγια του αγγέλου και εκπληρώθηκαν τα λαληθέντα προς αυτή, συνέλαβε δια Πνεύματος Αγίου και γέννησε τον Ιησού Χριστό. Έτσι και εμάς όσους πιστέψαμε στον Υιό και Λόγο του Θεού, Ιησού Χριστό, ο Πατέρας Θεός μας αναγεννάει δια 'του ύδατος' που είναι ο λόγος του Θεού και δια του Αγίου Πνεύματος. Μετά και εφόσον σαν νεογέννητα βρέφη επιποθούμε να τρεφόμαστε με 'το λογικό και άδολο γάλα', που είναι τα αρχικά στοιχεία του λόγου του Θεού, έρχεται το Άγιο Πνεύμα και μορφώνει τον Χριστό μέσα μας (Α' Πέτρου, β':2). Βέβαια για να αυξηθούμε πνευματικά από βρέφη στο μέτρο ηλικίας του πληρώματος του Χριστού, ο Κύριος έθεσε μέσα στην Εκκλησία Του, αποστόλους, προφήτες, ευαγγελιστές, ποιμένες και διδασκάλους και όσο εμείς μέσω αυτών τρεφόμαστε πνευματικά και εκτελούμε το λόγο του Κυρίου άλλο τόσο ο Χριστός μεγαλώνει μέσα μας. Αυτή η αύξηση θα είναι φανερή στους πλησίον μας πρώτα μέσω των καλών μας έργων και μετά μέσω των λόγων μας. Γι' αυτό ο απόστολος Παύλος δια του Αγίου Πνεύματος στην επιστολή προς τον Τίτο αναφέρει: «Πιστός ο λόγος, και θέλω ταύτα να διαβεβαιούς, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις τον Θεόν να προΐστανται καλών έργων. Ταύτα είναι τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους» (Τίτον ,β':8).

Με την ευκαιρία αναφέρουμε τρία εδάφια που ξεκαθαρίζουν τη διαφορά των έργων σαν προϋπόθεση της σωτηρίας, με τα έργα σαν αποτέλεσμα της σωτηρίας, «Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως· και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις

Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς έργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς»

(Εφεσίους,β':8-10).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Κύριος θέλει όσοι λέμε ότι είμαστε παιδιά του Θεού, αυτό να φανερώνεται μέσω του χαρακτήρα μας, των λόγων μας και κυρίως των έργων μας. Το να φανερώνουμε τον Χριστό με τα έργα μας, είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα του ευαγγελισμού των

λόγων μας. Εμείς θα κάνουμε αυτό που μας αναλογεί και Εκείνος θα κάνει αυτό που δεν μπορούμε να κάνουμε εμείς. Ας επιμεληθούμε προσευχόμενοι ένθερμα δια του Αγίου Πνεύματος, να γίνει η ζωή μας ευάρεστη στα μάτια του Θεού και Εκείνος θα φανερώ νει στους ειλικρινείς πλησίον μας, με τα έργα και τα λόγια που θα μας δίνει να κάνουμε και να λέμε, □ ότι είναι μαζί μας. Αμήν!